

“De Wekker”, mei / juni 1963, 17^e jaargang, nummer 3.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

17e jaargang - nr. 3 - mei/juni 1963

redactie-adres:
karimunstraat 12, rotterdam-22
tel. 7 19 70

de wekker

**maandblad van w.e.k.,
vereniging van personeel
in dienst bij
de rotterdamsche droogdok mij n.v.
en de
scheepsbouw mij nieuwe waterweg n.v.**

opgericht 21 april 1944
koninklijk erkend 16 mei 1951

secretariaat:
m. p. van der borden,
kortebrantstraat 37, rotterdam-1
tel. 12 86 43

deze maand:

verenigingsmededelingen	3
brief uit afrika	4
dierenbescherming	4
wist U het?	5
excursie	5
oceanonderzoek	6-7
jubileum	8
clubnieuws	9
polo-kampioenen	10
afscheid	11
blauwe boten	12

VERENIGINGS *Mededelingen*

JAARVERGADERING

Tijdens de jaarvergadering van 28 mei jl. werden de aftredende bestuursleden herkozen. Het bestuur is als volgt samengesteld:

voorzitter	P. Dinkelaar
secretaris	M. P. v. d. Borden
penningmeester	P. Blanken
2e voorzitter	J. L. Ketting
2e secretaris	J. Scheurwater
2e penningmeester	T. C. Schilder
leden:	C. van Sprundel
	P. Schot
	C. M. Meulstee
	P. van Gulik
	C. van Yperen

De kascontrolecommissie bestaat thans uit de heren C. Meulstee, C. M. Pleit en G. v. d. Heiden. De heer v. d. Heiden neemt de plaats in van de heer J. Prins, die zeer tot ons leedwezen het vorige jaar is overleden. Het afgetreden lid van deze commissie, de heer J. Ambachtsheer, zeggen wij nog gaarne dank voor de bewezen diensten.

Tevens betuigen wij onze dank aan de redactie van ons maandblad, de heren B. Besterveld en A. Rappel, voor het vele werk dat zij in het belang van onze vereniging hebben verricht.

W.E.K.-AGENDA 1963-1964

	29- 6-1963	Dagtocht naar de Veluwe
Riviera-Hal	13- 9-1963	Jaarfeest met bal
Riviera-Hal	14- 9-1963	Jaarfeest (geen bal)
Riviera-Hal	20- 9-1963	Jaarfeest met bal
		Aan het jaarfeest werken bekende artiesten mede, zoals: Het Cocktail-trio Anneke Grönloh De Mounties Johnny Kraaikamp
Riviera-Hal	2-11-1963	Bijeenkomst Gepensioneerden
Odeon (Grote Zaal)	9-11-1963	Soirée dansante
Odeon (Grote Zaal)	30-11-1963	St. Nicolaasfeest
Courzand	7-12-1963	St. Nicolaasfeest
Luxor	9- 1-1964	Hoofdstad Operette „Frühling in Wien“
Luxor	13- 1-1964	Idem
De Lantaren	19- 2-1964	Film
Odeon (Schouwburgzaal)	17- 4-1964	Toneelvoorstelling met bal

JAMMER!

In ons oktober 1962-nummer hebben wij een oproep geplaatst om tot het oprichten van een tennisclub te komen. Het blijkt echter dat hiervoor te weinig belangstelling bestaat zodat wij van verdere plannen zullen afzien. Het Bestuur

Hekkie

De auto staat klaar
aan de rand van 't trottoir,
vol verwachting kijkt Hek naar de vrouw.
Misschien mag hij mee
in die prachtige slee.
Och toe nou, vertel het me gauw!

Haar hoofd schudt van nee
maar haar blik zegt o.k.,
reeds zit hij op post voor de ruit.
Aandachtig geniet
hij van al wat hij ziet,
wat is hij vandaag heerlijk uit!

Wat rijden ze lang,
maar dat maakt hem niet bang.
Hij weet wel: straks gaan ze naar huis,
waar het kachelkje brandt,
naar zijn bal en zijn mand.
De baas brengt hem veilig weer thuis.

't Is een eenzame laan
waar de wagen blijft staan.
Kom Hekkie, d'r uit, doe je plicht.
Maar o, wat een schrik,
daar hoort hij een klik,
men trekt het portier haastig dicht.

Daar rijden ze heen
en hier staat hij alleen,
alleen in de mist en de kou.
Hij heeft zo'n verdriet,
maar gelooft het nog niet
dat men hem in de steek laten zou.

Nu rept hij zijn pootjes,
de afstand wordt groot,
hij hijgt zo, hij kan niet zo vlug.
tot het lichtje verdwijnt . . .
dat betekent het eind.
Nu ziet hij ze nooit meer terug.

Besepte het beestje:
't Is opzet geweest?
Wie weet . . . , maar dan heb ik één wens:
Ik hoop dat hij 't leed
toch tenslotte vergeet,
en kwispelt bij 't zien van een mens.

Uit „Dierenbescherming“

B.S.

DIE STEM UIT SUID-AFRIKA

In de eerste plaats mijn hartelijke dank voor de geregelde toezending van De Wakker. Steeds zie ik er naar uit om de volgende weer te ontvangen.

Jammer dat ik die gezellige bijeenkomsten niet meer kan bijwonen.

Hier in Afrika zijn wij nu ook zo begonnen. Geen personeelsvereniging, maar een vereniging van Nederlandse emigranten, die ook avonden organiseert zoals kaarten, tennis, toneel, voetbal. Zoals alle verenigingen gaat ook deze niet over rozenpaadjes, maar toch is die goede geest er. De hoofdsport is hier rugby, nu wint gaandeweg koning voetbal al hoe meer leden en supporters. Holland brengt het niet al te best af in de competitie van elf landen nu. Het eerste jaar eindigden we in de middenmoot en vorig jaar op de tweede plaats . . . van onder af. Maar nu hebben de oranjemannen iets in hun mars en staan vierde met twee punten achter op de leider.

Ik voetbal nog steeds. Dit seizoen heb ik me tot het tweede elftal teruggetrokken. Door een gebroken voet was ik 6 weken uitgeschakeld. Nu gaat het wel weer.

Dit is hier verrukkelijk in dit land, maar er zijn genoeg dingen wat niet zo lekker is, b.v. de verhouding tussen blank en niet-blank. Hier in Belleville was de toestand erg gespannen, nu is het rustiger . . .

Mijn geschrijf is teneinde en u allen doe ik de hartelijke groeten.

*Fam. F. H. F. Brünnner
5 Postmastraat Oakdale Belleville K.P.
Suid Afrika*

WIST U HET?

Over het probleem van de 3 witte en 2 zwarte fezzen hebben vele lezers nagedacht maar lang niet iedereen is er uitgekomen. Sommigen dachten „dat er iets achter stak“, maar dat is beslist niet zo. Leest u maar de oplossing.

Achmed, de achterste knecht, zag 2 fezzen voor zich, Abdoela, de middelste, kon alleen de fez van Ali Asser zien en Ali Asser zag er geen voor zich.

Achmed zuchtte: Ik weet het niet heer. Hij zag dus in ieder geval geen 2 zwarte fezzen voor zich (anders had hij geweten dat hij een witte op had) zodat er dus drie mogelijkheden overblijven:

Achmed	Abdoela	Ali Asser
X	○	●
X	●	○
X	○	○

Welke kleur fez had Ali Asser? Zwart of wit? Het antwoord geeft Abdoela.

Zag hij bij Ali Asser een zwarte fez, dan kon hij met zekerheid zeggen: Ik heb een witte. Had hij ook een zwarte op dan zou Achmed het geweten hebben.

Omdat beiden het dus niet weten is er voor Ali Asser slechts één mogelijkheid, nl. een witte fez. Vandaar zijn juichkreet.

DAMESEXCURSIE

Maandag 8 april hebben dertig W.E.K.-dames een excursie gemaakt naar de fabrieken van P. de Gruyter te 's-Hertogenbosch.

We vertrokken 's morgens kwart over zeven uit Schiedam en werden te ca half tien op het hoofdkantoor hartelijk verwelkomd.

Na de koffie met koek begon de rondleiding die geruime tijd in beslag nam omdat er genoeg te zien (en te proeven) was, o.a. in de afdelingen koek en suikerwerk waar met keurende blikken de fabricage van de produkten werd gevolgd en met keurende tong de kwaliteit werd „beproefd“.

In de gezellige lunchpauze heeft het ons aan niets ontbroken.

Voortreffelijk, mijnheer De Gruyter!

Het tweede deel van de excursie betrof de fabriek II in de stad, een uitgestrekt gebouwencomplex, waarin o.a. de eigen drukkerij, de thee- en cacaoafdeling en de elektronische koffiebranderij zijn ondergebracht. Indrukwekkend vonden wij de grote persen en machines waarmee een en ander wordt vervaardigd.

In het hoofdgebouw werd tenslotte nog na de thee een bedrijfsfilm vertoond.

Dat wij deze prachtige en leerzame excursie niet gauw zullen vergeten danken wij in het bijzonder aan de begeleidsters, die ons op innemende wijze van dienst waren.

Opmerkster

NU EEN VOLGEND PROBLEEMPJE

Er loopt een reiziger op de weg. Zijn doel

is het stadje A. Bij de splitsing van de weg gekomen vindt hij geen A.N.W.B.-bord dat hem de juiste richting wijst. Alleen een café'tje.

De eigenaars, twee broers, maken het probleem rond. Eén van hen is namelijk een leugenaar en als onze reiziger binnenkomt om de weg te vragen is er één broer afwezig. Er zijn geen gasten in het café'tje...

En nu komt de vraag:

Wat moet de reiziger aan de man vragen om de juiste weg naar A. te weten te komen?

Oplossing op pag 9.

GEBRUIK VAN RIJWIELPADEN

Er bestaat nog wel eens onzekerheid over het gebruik van rijwielpaden door bromfietzers. Is een rijwielpad aangeduid met bord A dan zijn fietsers zowel als bromfietzers verplicht van dit pad gebruik te maken. Lig een rijwielpad langs een weg waarbij bord C is aangebracht dan hebben bromfietzers de vrije keus, zij kunnen zowel van het rijwielpad als van de rijbaan gebruik maken. Is het rijwielpad aangeduid door het zwarte bord B dan mogen bromfietzers er slechts gebruik van maken als zij hun motor uitschakelen. Is een dergelijk rijwielpad echter ook aangeduid door een bord C dan kunnen bromfietzers hier uiteraard wél normaal gebruik van maken.

GEBRUIK VAN RIJWIELPADEN

OCEAANONDERZOEK

Een vredelievende internationale vloot van veertig schepen is op dit ogenblik bezig aan een ontdekkingsreis van twee jaar naar bijna even geheimzinnige streken als die de eerste zeevaarders wachten in vroegere tijden, toen zij zich over de horizon waagden. Het zijn de schepen van de Internationale Expeditie in de Indische Oceaan, de meest ambitieuze gemeenschappelijke onderneming die ooit op touw is gezet op het gebied van de oceaanbeschrijving. Een wetenschap die zo oud is als de zeevaart zelf maar die toch even jong blijft en ons voor evenveel raadsels stelt als het onderzoek in de ruimte buiten de aarde.

In totaal nemen twintig landen deel aan de expeditie.

Sinds 1959 kruisen verscheidene schepen van de voorhoede in de wateren van de Indische Oceaan.

Deze expeditieschepen zullen de gehele Oceaan, die 72.000.000 km² groot is en 14 % van het aardoppervlak bedekt, doorkruisen.

De Indische Oceaan is nog „onbekend gebied“. Men kent deze oceaan zo slecht dat men ten opzichte van hem in ernst heeft kunnen spreken van „grote ruimten in het binnenste van de aarde“.

Dodelijk water ?

De geheimen die deze expeditie zal proberen te doorgronden schijnen soms door Jules Verne of H. G. Wells voorgesteld te zijn.

Daarom zullen alleen al in het N.W.-gebied van de Indische Oceaan, dat zich uitstrekt van de Zee van Oman (Arabië) tot 10 graden zuiderbreedte, de schepen dit jaar proberen vast te stellen of de werkelijke geologische grenzen van het Afrikaanse vasteland zich bijna in het midden van de Zee van Oman bevinden of dicht bij de kust langs een helling van het vasteland.

Andere schepen zullen de natuurkundige verschijnselen bestuderen die zich in de oceaan voordoen om te ontdekken waarom haar water plotseling dodelijk schijnt te worden voor de vissen die daarin leven.

In 1957 ontmoette een Russisch schip dat van Ceylon vertrok naar de Golf van Aden een hoeveelheid dode vis die een oppervlakte vormde van 155.000 km², volgens schattingen de wereldvangst van een heel jaar !!

Tijdens de onderneming, die tegelijk op zee en in de lucht plaats vindt, zal de atmosfeer in een soort van groot open prisma van verscheidene kilometers hoogte verdeeld worden door vliegtuigen van de Meteorologische Dienst die driehoeken of vijfhoeken zullen beschrijven, terwijl waarnemers op vaste punten op het water (100 mijl van elkaar verwijderd!) de verandering van richting zullen aangeven.

Men hoopt uit het verschil van gegevens tussen elke top van het „prisma“ aanwijzingen te verkrijgen over de stromingen van warmte en waterdamp boven de oceaan.

Reusachtig laboratorium

Met dit onderzoek wordt een nieuwe poging gedaan om te begrijpen hoe de atmosfeer van de aarde werkelijk werkt en, ook zeer belangrijk, om een meer wetenschappelijke basis te geven aan de weersvoorspellingen.

Over het algemeen is de Indische Oceaan een reusachtig laboratorium om de invloed van de wind op de stromingen te bestuderen. Het is de enige oceaan waar de richting van de overheersende winden — en bijgevolg die van de stromingen — tweemaal per jaar verandert. In het begin van de noord-oost moesson en in het begin van de zuid-west moesson.

De oceaanbeschrijvers popelen van verlangen om deze seizoenomkering te bestuderen, want zij staan in direct verband met de hoeveelheid vis die de oceaan voortbrengt.

Hebben stromingen met vissen te maken ?

Vast en zeker en vooral in de Indische Oceaan en andere tropische zeeën, waar een laag lauwwater aan de oppervlakte de koude lagen die voedende bestanddelen bevatten bedekt en voorkomt dat de normale menging plaats vindt.

De stromingen veroorzaken het opnieuw opstijgen van de diepe lagen en die van de „mest“ in de vorm van fosfaten en nitraten stoffen die noodzakelijk zijn voor het leven.

Het nut om onderzoekingen van dit soort te doen ligt voor de hand, temeer daar verscheidene landen die aan het water liggen tot die landen ter wereld behoren waar de bevolking het dichtst is en met een versneld tempo toeneemt, meer zelfs dan de toename van de landbouw. Men moet dus de mogelijkheid om uit de Indische Oceaan eiwitstoffen te „exploiteren“ niet verwaarlozen.

Een ander aspect van de biologische onderzoeken die door de Internationale Expeditie gedaan moeten worden spreekt nog meer tot de verbeelding.

In 1964 zal een schip vertrekken op zoek naar de „coelacanthides“, soort vissen met beenderen, staalblauwe kleur, waarvan de voorouders 300 miljoen jaren geleden leefden en die als overgang tussen de vissen en amfibieën beschouwd kunnen worden.

De vissen van deze familie waarvan de „latimeria“ deel uitmaakt werden al sinds lange tijd als uitgestorven beschouwd, totdat de geleerden als bij toeval vernamen dat er een levend exemplaar in 1938 in de Afrikaanse wateren (bij Madagascar) was gevangen.

De fysiologen, zij die studie maken van de levensverschijnselen bij dieren en planten, wensen graag te onderzoeken hoe het komt dat dit soort vissen niet is uitgestorven. Zij willen „het proces“ bestuderen omdat deze vissen in een tussenstadium leven op de weg der ontwikkeling die uitloopt op de tegenwoordige vissoorten.

Een vertrek, zo groot als een middelmatige werk-kamer, wordt ingenomen door de Noordzee, d.w.z. door een maquette die wiskundig ontworpen is en aan de hand waarvan men de uitwerking kan bestuderen van de getijden en de stormvloeden op het onderlopen van de kuststroken van Noord-Europa.

Twee voorbeelden laten ons duidelijk zien hoe door uitvinding van nieuwe instrumenten de wetenschappelijke oceaansbeschrijving sinds een tiental jaren is veranderd.

Allereerst het ultrasonor peilinstrument dat zeer nauwkeurig (op de vadem af!) diepten van 300 vadem kan meten. Eén vadem is $\pm 1,82$ meter. Dit heeft de aardrijkskundigen in staat gesteld om grote diepten in de oceanen, die uit grote onderzeese laagvlakten bestaan en waarvan de glooiing niet waarneembaar is omdat deze vaak minder dan 1/1000 is, te bestuderen. Op deze diepten konden de oudere peilapparaten fouten maken (met een speling van 50 vadem!), die soms een vlakte als een vervolg op dalen en heuvels „lieten zien“.

Twintig landen op verkenning in de Indische Oceaan

Dit zijn enkele van de grote plannen van deze Expeditie die ons op een in Engeland (Wormley) gehouden vergadering werden bekendgemaakt. De plaats van de samenkomst beantwoordt volledig aan dit doel, hoewel het „British National Institute of Oceanography“ op het droge tussen de groene heuvels van Surrey is ingericht.

Flessen met zeewater

Het is een zeer eenvoudig uit rode bakstenen opgetrokken gebouw dat op een hoogte ligt, omgeven door boeien die de beproeving der golven hebben ondergaan, door getijdemeters en rijen tonnen die de eierstokken van walvisachtige dieren bevatten. (Eén der taken van het instituut bestaat uit het schatten van het afnemend aantal walvisachtige dieren dat de wereldzeeën bevolkt). Als wij het gebouw in deze landelijke omgeving van zeer nabij bekijken, ontdekken we wonderen die nog verbazingwekkender zijn. Over de gehele lengte van een gang verdwijnen de muren, net als in een wijnkelder, achter honderden mansters zeewater die uit alle zeeën ter wereld verzameld zijn en in (glazen) flessen worden bewaard.

Het tweede voorbeeld is een apparaat dat de stroomsnelheid in diep water kan meten. Men kan het tot op een bepaalde diepte laten zakken waarop het met de stroom kan meedrijven en een radiosignaal uitzendt, zodat zijn spoor gevolgd kan worden.

Dit instrument, ook wel „kunstmaan onder water“ genoemd, heeft ertoe bijgedragen om bepaalde ideeën die sinds lange tijd opgang deden over de onbeweeglijkheid van de wateren der oceanen op grote diepten te herzien.

Het heeft b.v. een stroom aangetoond op een diepte van 4000 meter, met een snelheid van 20 mijl per dag!!!

De activiteiten van het „British Institute of Oceanography“ worden zowel op doeltreffende als op prettige wijze geleid door de heer G. E. R. Deacon, die ook de vergadering heeft geleid waarop de in de Indische Oceaan te houden operaties bestudeerd zijn.

Dit artikel werd geschreven door Daniel Behrman voor de Unesco Courier, oktober 1962.

Vertaling uit het frans door de heer J. Jonkman, typekamer.

Jubileum

van onze

hoofdredakteur

Ja, vrijdagmiddag 10 mei was het zover dat de heer B. Besterveld met zijn echtgenote feestelijk de tekenkamer scheepsbouw werd binnengeleid. Normaliter is hij de man die een groot aandeel heeft in het werk om de jubilarissen van deze afdeling in het zonnetje te zetten.

Nu echter had hij de gelegenheid zelf eens te ervaren wat er meestal in een jubilaris omgaat en we kunnen niet anders zeggen dat hij zich kranig hield.

De heer Stapel was de eerste spreker; hij memoreerde het bijzondere werk op velerlei gebied dat de heer Besterveld verricht op de tekenkamer alsmede het prettige contact dat hij met hem heeft in de avonduren door de vele werkzaamheden die de jubilaris dan verricht op de Heyplaat. Vervolgens liet de heer Molenaar de levensloop van de jubilaris aan de hand van grappige tekeningen de revue passeren, waarop tenslotte de heer Pollé vergezeld met waarderende woorden het geschenk, een fraai fotoestel, overhandigde.

Dit jubileum zou niet compleet geweest zijn wanneer niet gewag gemaakt was van het feit dat de heer Besterveld vanaf het eerste nummer van ons maandblad De Wekker zijn beste krachten gegeven heeft om als redakteur, en de laatste jaren als hoofdredakteur, dit blad samen te stellen. Gaarne greep de heer Dinkelaar dan ook deze gelegenheid aan om namens de personeelsvereniging W.E.K. hem hiervoor allerhartelijkst dank te zeggen. Als waardering schonk hij hem een cadeau-bon. Hoewel een beetje beduus vanwege de lof die hem werd toegezwaaid slaagde de jubilaris er toch in met goed gekozen woorden zijn dank voor dit alles uit te spreken, waarna men onder het genieten van een kopje kaffie en koek nog wat genoegelijk nababbelde.

NOG EEN JUBILARIS OP TEKENKAMER

Op maandag 13 mei waren er op tekenkamer scheepsbouw opnieuw ovaties bij een jubileum. Toen golden ze de materiaal-administrateur de heer W. Kneppel, die na een ijzerwerkersperiode (4 jaar) en een aantal plaatwerkersjaren (18) op de sloopstekenkamer de kwarteeuw precies had volgemaakt.

Waardering voor de belangrijke en met zorg uitgevoerde werkzaamheden schonk ook dit jubileum-echtpaar veel genoeg.

De heer Stapel deed dit met woorden en de heer Pollé, zaalchef, namens de afdeling metterdaad, in de vorm van een fijne transistor. De collega's lieten zich ook niet onbetuigd.

De met zorg gecreëerde ridder/robot Johnny kwam er aan te pas, evenals enkele memoires, die het feestelijke karakter op die morgen zeer zeker verhoogden.

Ledigheid

Traagheid is lichamelijke domheid en domheid is traagheid van de geest.

Zo is de uitspraak van een wijs man.

Als ge met deze eigenschappen geboren zijt, probeert er dan van los te komen. En zo ge beschikt over een gezonde dosis levensdurf, waakt er dan voor dat geen traagheid u overvalt. Brengt uw vrije tijd niet in ledigheid door maar grijpt naar een spel dat uw geest lenig en fris houdt:

SPELT BRIDGE

DE POSTZEGEL

Beste vrienden, wij hopen dat u allen een prettige vakantie zal hebben. Niettemin hopen wij dat u de postzegelclub niet zal vergeten en aanwezig zal zijn op de clubavonden.

U weet toch wel waar het is??

Even noteren: Militair Tehuis
Schiedamsesingel 175
Rotterdam

Elke tweede maandag van de maand, aanvang 8 uur.

Voor de vakantiemaanden echter een kleine verandering in het schema:

Club- of ruilavonden

Juli: de eerste maandag, dus 1 juli.

Augustus: de derde maandag, dus 19 augustus.

September: zoals gewoonlijk de tweede maandag, dus 9 september.

Tot kijk en veel mooi weer! Het Bestuur

DANKBETUIGINGEN

Mede namens mijn vrouw betuig ik u mijn hartelijke dank voor de prachtige schaal fruit die ik tijdens mijn ziekte van de personeelsvereniging mocht ontvangen.

D. Barendrecht

Onder getekende wil mede namens zijn echtgenote bestuur en leden van W.E.K. hartelijk danken voor de prachtige schaal met fruit die hij tijdens zijn ziekte ontvangen heeft.

D. van Soelen

Aan het W.E.K.-bestuur mijn hartelijke dank voor de mooie fruitmand en aan mijn collega's hartelijk dank voor hun belangstelling tijdens mijn rustperiode. Ook namens mijn vrouw.

B. Gravendeel

Mede namens mijn vrouw betuig ik mijn hartelijke dank voor de schaal met fruit die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

L. v. d. Veen

Heel hartelijk dank, ook namens mijn vrouw, voor de belangstelling en voor het fruit, dat ik van W.E.K. en van mijn collega's tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

A. P. v. d. Kieboom

Allen van W.E.K., hartelijk dank voor het mooie fruit bij mijn ziekzijn ontvangen.

D. Dijkstra

Mede namens mijn vrouw en kinderen dank ik u hartelijk voor de mooie schaal met fruit die ik in het Havenziekenhuis mocht ontvangen.

J. A. M. Bongers

Nogmaals mijn dank aan allen voor de bijzondere attentie bij mijn afscheid, ook namens mijn vrouw. Langs deze weg allen de hartelijke groeten.

„Had er nog iemand naar mij gevraagd?“

J(oop) Gräfer
melkbezorger CoVo
a/b s.s. Maasdam

Wij danken het bestuur van de personeelsvereniging zeer hartelijk voor de prachtige en heerlijke taart die wij t.g.v. ons 45-jarig huwelijk mochten ontvangen.

J. Besterveld
en echtgenote

Voor de bijzondere belangstelling en attenties bij ons gouden huwelijk zijn wij u zeer erkentelijk. Van harte danken wij dirigent, bestuur en leden van de harmonievereniging Dockyard voor hun muzikale ovatie.

A. J. de Leeuw
en echtgenote

OPLOSSING PUZZEL

De vraag die de reiziger moet stellen om de juiste richting naar A te kunnen bepalen is: „Welke weg zou je broer me gewezen hebben om in A te komen?“

KAMPIOENEN, AHOY!

De afgelopen wintercompetitie is voor wat betreft het waterpolo voor ons een goed jaar geweest. Zowel het dames- als het herenzevental is kampioen van hun afdeling geworden. Proficiat!!

De dames hebben vrijwel de gehele competitie bovenaan de ranglijst gestaan en het kampioenschap van de heren kwam als een prettige verrassing.

Voor onze heren vooral is dit een mooi resultaat, omdat zij niet elke wedstrijd de beschikking over dezelfde spelers konden hebben. De reden hiervan was militaire dienst, nachtdienst, enz. en daar vervanging altijd verzwakking betekent (niet ingespeeld) werd de laatste wedstrijd verloren. Toch konden zij door een beter doelgemiddelde de bovenste plaats behouden.

Onze dames namen de laatste hindernis met groot gemak en wonnen van L.A.C. met 6-1. Jammer dat mej. Goergen i.v.m. werkzaamheden deze laatste wedstrijd niet kon meespelen. Het bestuur van de zwemclub is trots op dit prachtige resultaat van de beide zeventallen. Door gebrek aan een zwembad zijn we nu genoodzaakt de training stop te zetten. Jammer. Voor hoelang weten we niet maar laten we hopen dat, aangaande dit laatste, na regen toch zonneschijn zal komen.

Bestuur van de
Zwem- en Poloclub „Dockyard“

AFSCHIED

Met ingang van 1 juni werden gepensioneerd de heren

F. W. DE HAAN

magazijnbediende/nagelknipper, geboren 6 juli 1896 en wonende Prinses Julianaweg 78, Dordrecht. Van 23 augustus 1915 - 31 mei 1963 was hij werkzaam bij de R.D.M. Ruim 47 jaar!

Zie ons vorig nummer

chef afd. inkoop, de heer L. C. Dedert

chef begroting W., de heer F. H. van Heest

P. J. DE KONING

schilder/spuiter, geboren 4 september 1897 en wonende Groningerstraat 17b, Rotterdam-25. Hij kwam in dienst bij de R.D.M. op 24 januari 1947.

V. VAN VLIET

werkmeester bankwerkers, geboren 24 maart 1898 en wonende Geervlietsestraat 26b, Schiedam. Van 2 oktober 1924 - 29 december 1941 was hij werkzaam op de N.W. en sinds 29 december 1941 op de R.D.M. In totaal ruim 38 jaar!

L. DIJKSMAN

scheepmaker afd. veiligheid, geboren 23 mei 1898 en wonende Marijkestraat 4, H.I. Ambacht. Hij was werkzaam op de R.D.M. van 19 maart 1924 - 2 september 1939, met een aantal onderbrekingen en van 2 januari 1940 tot 31 mei 1963.

A. OLIEROOK

scheepmaker van beroep, geboren 22 mei 1898 en wonende Sagijsstraat 39, Pernis. Hij kwam in onze dienst op 7 februari 1913 en was sindsdien met een aantal onderbrekingen circa 35 jaar in totaal werkzaam op de R.D.M. en de N.W.

IN MEMORIAM

Met leedwezen geven wij kennis dat op 5 juni 1963 is overleden

PIETER VISSER

hakker in onze dienst, geboren 2 augustus 1898 en gewoond hebbende Tapuitstraat 89b, Rotterdam-21. Vanaf 10 januari 1936 was hij werkzaam bij de R.D.M.

Hij ruste in vrede

blauwe boten

Bij het binnenlopen van de haven viel er een sneeuwduitje. Het zicht werd er wat vager door, maar Klaas van Urk, die nu naast de schipper stond, kon de havenhoofden duidelijk onderscheiden. De schipper stak, net als daarstraks, zijn hoofd vreemd vooruit. Z'n grijze baard sprong uit z'n oliejas naar voren. Hij tuurde met de linkerhand breed boven de ogen. Klaas hield zich stil. Hij had zo pas gemerkt dat Cupido een hekel had aan zijn hulp. Maar toen de schipper het westerhavenhoofd voorbijvoe-, blijkbaar zonder het te zien, mocht hij niet langer zwijgen. Vlak aan zijn oor, zodat de kapitein van de Glo, die mee aan dek was, het niet kon horen, zei hij: „Hard bakboord, schipper. We zijn al voor de haven”. Cupido schrok; op zijn stug gezicht verscheen een trek van pijn. Hij gaf een harde ruk aan het roer. Nog ruim vrij van het zuiderhoofd zwenkte de reddingboot de haven binnen. De sneeuw viel dichter. Jan Cupido stak weer glurend het hoofd vooruit. Klaas bleef vlak naast hem staan. „Een beetje stuurboord, schipper... Nu even bakboord... Midscheeps je roer... Recht zo ie gaat...” Zacht en nadrukkelijk, maar onopvallend voor de anderen, gaf Klaas de orders bij Cupido's oor. En de schipper volgde ze. Toen ze aan de trossen lagen wilde Klaas met Cupido praten, maar die wendde zich nors af. Daarna klampte Klaas Steven aan. „Heb je gemerkt dat de schipper...”. Steven wou ook niet luisteren..... Klaas tobde over zijn schipper.

Deze regels uit het pittige zeemansboek *Blauwe boten in de branding* geven de lezers een indruk van de wijze waarop de schrijver K. Norel de geschiedenis van ons reddingswezen behandelt. De basis van het verhaal ligt op Terschelling, waar de jutters leven en werken en, zij het langs niet gemakkelijke wegen, tot redders van de blauwe (nu witte) boten worden opgeleid.

Norel neemt de lezer altijd mee. Het gaat hem wonderlijk genoeg gemakkelijker af dan menig andere schrijver omdat, en dat is zijn grootste winstpunt, hij onopgesmukt, reëel en in de taal van de medespelers de geschiedenis levend voorstelt. Zijn gewoonte zich te oriënteren in de situatie rondom het gebeuren waarover zijn pen zal schrijven, en dat goed te doen, stelt de lezer in staat de dorpsgewoonten, aard van de bevolking, karaktereigenschappen en wat dies meer zij duidelijk te leren kennen.

Daardoor is dit boek één van zijn beste werken geworden.

Men krijgt inzicht in de omstandigheden halverwege de vorige eeuw, toen van georganiseerd redden geen sprake was. Men leest van de moeilijkheden toen nog met tien paarden voor de wagen de boot in de branding werd getrokken; over de bemanning die vaak als het er op aankomt aan het juttende de voorkeur geeft..... Humor en spanning wisselen elkaar af, soms treft zij ons diep in de ziel b.v. als de schipper moet vechten tegen zijn grootste vijand, blindheid, òf, en dat is voor de juttende Terschellingse, de donderpreek van dominee Wit.

Blauwe boten in de branding, een kostelijk boek. Uitgegeven door La Rivière & Voorhoeve te Zwolle. Voor onze jubileum-comite's een vingerwijzing dit voortreffelijk uitgevoerde zeemansboek op de geschenkenlijst te plaatsen. B.